

Homilie Benedikta XVI. na mši svaté se seminaristy – 20.8.11

Pane kardinále, arcibiskupe Madridu,
Ctihodní bratři v biskupské službě,
Drazí kněží a řeholníci, rektori a formátoři,
Drazí seminaristé,
Přátelé,

Hluboce mne těší, že mohu sloužit mši svatou s vámi všemi, kteří se touží stát kněžími Krista, abyste sloužili církvi a lidem, a přijímám s vděčností vaše milá slova na uvítanou. Tato katedrála *Santa María La Real de la Almudena* je dnes obrovským večeřadlem, kde Pán slaví svou Paschu s těmi, kteří touží jednoho dne v jeho jménu předsedat tajemství spásy. Když vás vidím, opět si uvědomuji, jak Kristus nepřetržitě povolává mladé učedníky, aby z nich učinil své apoštoly, aby poslání církve pokračovalo a světu bylo nabízeno evangelium. Jako seminaristé putujete ke svatému cíli: být pokračovateli poslání, které Kristus dostal od Otce. Povolal vás a následujete Jeho hlas, přitáhnul vás svým pohledem lásky a vykročili jste na cestu služebného kněžství. Pohledte na Toho, jenž se svým vtělením svrchovaně zjevil Boha světu a svým vzkříšením věrně plní svůj příslib. Vzdávejte mu díky za toto gesto lásky, kterou každému z vás prokázal.

První čtení, které jsme vyslechli, nám ukazuje Krista jako nového a definitivního kněze, který ze svého života učinil naprostý dar. Antifonu Žalmu lze vztahovat plně na Něho, když při příchodu na svět řekl svému Otci: „Jsem zde, abych plnil tvou vůli“ (srov. *Žl 39,8-9*). Ve všem se Mu snažil zalíbit: slovem i skutkem, putováním i přijímáním hříšníků. Jeho život byl službou a jeho obětavost stálou přímlovou, když stanul jménem všech před Otcem jako prvorozený z mnoha bratří. Autor *listu Židům* praví, že tímto darem navždy přivedl k dokonalosti nás, kteří jsme byli povoláni sdílet jeho synovství (srov. 10, 14).

Eucharistie, o jejímž ustanovení pojednávalo dnešní evangelium (srov. *Lk 22,14-20*), je reálným výrazem tohoto nepodmíněného Ježišova daru všem - i těm, kdo Jej zradili; nabídkou Jeho těla a Jeho krve za život lidí a na odpuštění hříchů. Krev, znamení života, nám byla Bohem dána jako smlouva, abychom mohli vkládat moc jeho života tam, kde kraluje smrt kvůli našemu hříchu a tak ho ničit. Zlomené tělo Kristovo a Jeho prolitá krev, Jeho svoboda, kterou odevzdává, se prostřednictvím eucharistických znamení mění v nový zdroj vykoupené svobody lidí. V Něm máme příslib definitivního vykoupení a jisté naděje budoucích dober. Skrze Krista víme, že neputujeme k propasti, k mlčení nicoty či smrti, ale jsme poutníky k zaslíbené zemi, k Němu, který je naším cílem a také počátkem.

Drazí přátelé, věnujte se přípravě na to, abyste byli apoštoly s Kristem a jako Kristus a abyste byli průvodci na cestě a služebníky lidí.

Jak prožívat tyto roky příprav? Především to musí být roky vnitřního ticha, stále modlitby, usilovného studia a rozvážného začleňování do pastoračních činností a struktur církve. Církev je společenstvím a institucí, rodinou a posláním; je stvořena Kristem skrze Ducha svatého a zároveň výslednicí nás, kteří ji vytváříme svou svatostí i hříšností. Tak to chtěl Bůh, který se neštítí učinit z chudáků a hříšníků své přátele a nástroje vykoupení lidského rodu. Svatost církve je především objektivní svatostí osoby samotného Krista, jeho evangelia a jeho svátostí, je svatostí oné moci shůry, která oživuje a podněcuje. Musíme být svatí, abychom nevytvářeli protiklad mezi znamením, kterým jsme, a realitou, kterou chceme vyjadřovat.

Dobře rozjímejte o tomto tajemství církve, prožívejte tyto roky svojí formace v hluboké radosti, v postoji učení, v průzračnosti a radikální evangelní věrnosti, jakož i v laskavém vztahu k času a lidem, mezi nimiž žijete. Nikdo si nevybírám kontext, ani adresáty vlastního poslání. Každá doba má svoje problémy, ale Bůh dává v každé době čas náležitě milosti, aby bylo možné se těchto nesnází chopit a překonat je realismem a láskou. Proto za každých okolností, jakkoli by byly tvrdé, musí kněz přinášet plody dobrých skutků na každém poli a za tím účelem uchovávat v hloubi srdce slova, kterými byl v den svěcení nabádán, aby připodobnil svůj život tajemství Pánova kříže.

Připodobnit se Kristu, drazí seminaristé, znamená ztotožňovat se stále více s Tím, který se pro nás stal služebníkem, knězem a obětí. Připodobnit se Mu je vsutku úkolem, na který musí každý kněz vynaložit celý svůj život. Víme již, že tento úkol nás přesahuje a nemůžeme jej splnit beze zbytku, ale jak říká sv. Pavel, běžíme k cíli s nadějí, že jej dosáhneme (srov. *Flp* 3,12-14).

Nicméně Kristus, Velekněz, je také Dobrý Pastýř, který střeží svoje ovce i za cenu vlastního života (srov. *Jan* 10,11). Abyste i v tom napodobili Pána, musí vaše srdce zrát v semináři, setrvat v naprosté ochotě vůči Mistru. Tato ochota, která je darem Ducha svatého, inspiruje rozhodnutí žít v celibátu pro Boží království, odloučení se od hmotných statků, střídmost života a upřímná poslušnost bez přetvářky.

Proste Jej tedy, aby vám umožnil napodobovat Jej v jeho lásce ke všem až do krajnosti, nestránit se vzdálených a hříšníků, aby se tak s vaší pomocí obrátili a vrátili na správnou cestu. Proste Jej, aby vás naučil být s velkorysostí a velkodušností nablízku nemocným a chudým. Čelte této výzvě bez zábran a bez průměrnosti. Považujte ji spíše za výmluvný způsob realizace lidského života v nezištnosti a službě jako svědkové Boha, který se stal člověkem, poslové nejvznešenější důstojnosti lidské osoby a v důsledku toho i její důslední obhájci. Podporování Jeho láskou, nenechte se zastrašit prostředím, ze kterého je vylučován Bůh a ve kterém jsou moc, majetek či rozkoš hlavním kritériem, kterými se řídí život. Možná, že vámi pohrdají, jak se to stává těm, kteří ukazují k nejvyšším cílům anebo demaskují bůžky, před nimiž dnes mnozí poklekají. Bude-li váš život mít zapuštěny kořeny hluboko v Kristu, pak se skutečně ukáže jeho novost a bude mocně přitahovat ty, kteří skutečně hledají Boha, pravdu a spravedlnost.

Povzbuzování svými formátory, otevřete svou duši Pánovu světlu, abyste viděli, zda tato cesta, která vyžaduje smělost a autenticitu, je vaší cestou, a pokračujte až ke kněžství jedině, budete-li pevně přesvědčeni, že vás Bůh volá, abyste byli jeho služebníky, a budete-li pevně rozhodnutí je uskutečňovat v poslušnosti k církvi.

S velkou důvěrou se učte od Toho, který sebe sama označil za tichého a pokorného srdcem, opouštějte proto každou lidskou touhu, abyste nehledali sebe sama, ale aby vaše jednání bylo povzbuzením pro vaše bratry, jako v případě svatého patrona španělského diecézního kněžstva, sv. Jana z Avily. Inspirováni jeho duchem, hleďte především k Panně Marii, Matce kněží. Ona dovede vytvarovat vaši duši podle vzoru Krista, svého božského Syna a vždycky vás bude učit uchovávat dobro, která On získal na Kalvárii pro spásu světa. Amen